

[Tommy Dinesen]

tence, er statshavnene. Statshavnene er nogle af de største havne, der findes her i Danmark; det drejer sig om Esbjerg, det drejer sig om Frederikshavn, det drejer sig om Hirtshals, det drejer sig om Helsingør, og det drejer sig om Gedser.

Og vi kunne jo ikke gå ind, mener jeg – så ville man i hvert fald bebrejde mig det – og lave et forslag, der tog alle kommunale havne med, når vi selv har sagt, at de skal have selvstyre; der er en vis forskel.

Og så er der altså ikke ret store muligheder for andre steder, hvor der kan drives færgefart med bekvemmelighedsflag; jeg kunne i hvert fald godt tænke mig at få at vide, hvor det skulle være. Det, der findes i dag, er, at i Esbjerg er det skibe, der har dansk eller engelsk flag, i Hanstholm har de dansk eller norsk flag, og de, der går på Sverige fra Frederikshavn, har dansk eller svensk flag. Det er kun det ene sted, det drejer sig om: Gedser.

Til hr. Poul Andersen vil jeg godt sige, at det er rigtigt, at vi har taget mange ting op her i Folketinget, og der er sket nogle stramninger. Det er udmærket, det er vi enige om, men det, der er problemet, når man bruger bekvemmelighedsflag, er juraen i det. Det var det også med »Scandinavian Star«, og det vil det også være med andre Bahamasskibe.

Når hr. Poul Andersen så nævner IMO-konferencen i London, vil jeg sige, at en af de ting, man i hvert fald lærte dér, var, at den danske delegation og vel også den svenske – ikke så meget den norske, men lad os så sige de skandinaviske delegationer – består af de faglige organisationer, og man bliver spurgt af Søfartsstyrelsen og af de politiske partier. Det er noget, som man ikke gør nogen andre steder. Hvis man læste, hvem Singapore og andre havde med, så var det alene rederrepræsentanter. Det er deri, forskellen ligger. Dér mener jeg nok, vi lærte noget, som var vigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslut-

ning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om krav til statslige selskaber.

Af Kai Dige Bach (KF) og Svend Heiselberg (V) m.fl.

(Fremsat 30/11 93).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil på regeringens vegne forsøge at gøre mit til, at vi kan afslutte dagen på en måde, så hr. Kai Dige Bach kommer i lidt bedre humør. Det skal jeg gøre ved at forholde mig til det beslutningsforslag, som Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremsat om krav til statslige selskaber.

Forslaget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der skal stille nogle yderligere krav til statslige selskaber, dvs. de selskaber, som staten har bestemmende indflydelse i. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der medfører, at de regler, der gælder for børsnoterede selskaber, også skal gælde for statslige selskaber, særligt for så vidt angår pligten til at offentliggøre væsentlige oplysninger, pligten til regnskabsaflæggelse og særlig agtpågivenhed over for selskabets kapitalforhold. Er det statslige selskab ikke børsnoteret, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen have kompetence til at påse, at det statslige selskab opfylder de nævnte krav.

I april måned behandlede vi her i Folketinget et privat lovforslag med tilsvarende indhold. På daværende tidspunkt lovede jeg, at regeringen ville arbejde videre med ideerne bag det fremsatte lovforslag. Det har regeringen gjort.

Arbejdet har bl.a. resulteret i rapporten »Erfaringer med statslige aktieselskaber«, som blev offentliggjort i november i år. Rapporten går ind for, at regeringen som ejer beslutter, at

[Industriministeren]

statslige aktieselskaber, uanset om de er børsnoterede eller ej, skal efterleve reglerne for børsnoterede selskaber i selskabslovgivningen vedrørende bestyrelsesarbejde samt de oplysningsforpligtelser, der gælder for disse selskaber.

Det er regeringens opfattelse, at det i aktieselskabsloven og årsregnskabsloven bør præciseres, at statslige aktieselskaber på alle væsentlige punkter skal opfylde de krav, der efter disse love gælder for børsnoterede selskaber, og som er relevante for statslige aktieselskaber. Det drejer sig bl.a. om forbudet mod arbejden- de bestyrelsesformænd, yderligere præcisering af bestyrelsens handlepligt, forretningsorden, gennemsigtighed om bestyrelsesmedlemmernes andre hverv samt bestemmelser om selskabets regnskab.

For så vidt angår spørgsmålet om offentliggørelse af væsentlige forhold, er det jo en interessant diskussion, som vi bør tage. Man kan vel sige, at det kan være forskelligt, hvorvidt behovet er det samme, og vi mener, der er en væsensforskel på den ene side mellem investors interesse i oplysninger om selskabet, som er af betydning for beslutninger om at købe eller afhænde aktier, og på den anden side befolkningens interesse om på samme måde, samme tid at følge med i et statsligt aktieselskabs udvikling. Den diskussion er i al fald interessant at tage: om det absolut bør være de samme revl og krat-pligter, der er gældende for disse to typer selskaber. Det vil være udmærket at tage den diskussion og bl.a. få spørgsmålet analyseret i det udvalgsarbejde, der forestår.

Punkt 2 i forslaget omhandler den kompetence, som Københavns Fondsbørs er tillagt, og dertil kan jeg sige, at i børsretten er en påtale for manglende overholdelse af oplysningsforpligtelserne tillige markedsorienteret. Påtalen kan offentliggøres og således påvirke aktiekursen. Endvidere kan fondsbørsen suspendere noteringer af aktier, hvilket ikke er relevant i forhold til et statsligt aktieselskab, som jo ikke er børsnoteret.

Der er altså – bortset fra alt det væsentlige – et par forhold, som jeg mener må gøres til genstand for en nøjere diskussion. Jeg mener ikke, man umiddelbart kan sammenligne forholdene for et børsnoteret aktieselskab og statsligt aktieselskab i forhold til de sanktionsmulighe-

der, som fondsbørsen har. Desuden mener jeg, det er en selvstændig diskussion, om man bør pålægge et statsligt aktieselskab med revl og krat, som jeg har sagt det, at afgive de samme oplysninger på de samme vilkår og under de samme regler, som gælder for børsnoterede aktieselskaber.

Men alt i alt en meget imødekomme- de – synes jeg – tale, der jo i virkeligheden er en opfølgning af et beslutningsforslag, næsten på forkant, hvor regeringen lover at komme med et lovforslag baseret på forslagets substans i al sin væsentlighed.

Pia Gjellerup (S):

Man kan sige, at industriministeren med nogle af sine bemærkninger her faktisk har overhalet beslutningsforslaget, hvad jeg også tror at forslagsstillerne i løbet af den tid, der er gået, siden forslaget blev fremsat – nemlig ikke ret lang tid efter at betænkningen om erfaringerne med de statslige selskaber fremkom – godt er klar over, men derfor kan man selvfølgelig godt drøfte det endnu en gang.

Her fik vi i hvert fald et tilsagn fra industriministeren om, at regeringen vil beslutte at lade en lang række regler, som gælder i aktie- og anpartslovgivningen, selskabslovgivningen og årsregnskabslovgivningen, gælde for statslige selskaber også, og så gå et skridt videre, end den omtalte betænkning umiddelbart lægger op til, nemlig at få det kodificeret. Så langt hen ad vejen er det første punkt faktisk i realiteten opfyldt; så mangler vi kodificeringen her i salen i form af lovgivning.

Der er ét punkt, der henstår lidt tvist om, og det er spørgsmålet om offentlighed. Man kunne sige, at vi selvfølgelig også på det område skal lade de tilsvarende regler gælde, som gælder for børsnoterede selskaber. Men dér er det, man må stille sig selv det spørgsmål, når man laver lovgivning: Er det her noget, der betyder noget for os, og betyder det noget for omverdenen? Og dér tror jeg lige netop de oplysninger, som det er pålagt andre selskaber at komme med, i denne forbindelse er knap så interessante for os.

Så kan man vælge at sige: Det er uinteressant, så vi pålægger ikke de statslige selskaber den pligt. Eller også kan man sige: Når det er ligegyldigt for selskaberne, hvorfor så ikke pålægge dem den pligt?

[Pia Gjellerup]

Når jeg siger det her, er det, fordi jeg gerne vil lægge op til det, vi faktisk nævnte – det kan jeg huske jeg også fik lejlighed til at sige under behandlingen af det tilsvarende beslutningsforslag i sidste samling – at der selvfølgelig er nogle områder, hvor der er andre oplysninger, der er interessante at få fra de statslige selskaber, og hvor det også kan være ganske afgørende for Folketinget at være med til at beslutte, hvilke oplysninger Folketinget har adgang til. Der kunne man forestille sig, at vi i forbindelse med lovgivningen om de enkelte af disse statslige selskaber faktisk gør os overvejelser om, hvorvidt der er behov for nogle ændringer, der mere konkret fortæller, hvad vi fra Folketingets side ønsker at offentligheden skal have indsigt i, for det vil tit være nogle lidt andre oplysninger end dem, man af forretningsmæssige grunde har interesse i at have, men som man også har en samfundsmæssig interesse i at få adgang til.

Så derfor en opfordring fra min side til, at vi drøfter dette spørgsmål om offentlighed ud fra en lidt anden vinkel.

Jeg står i den situation, at jeg ikke rigtig ved, om man skal sige, at vi skal afvise forslaget her, eller om vi skal sige, at det kan gå sin gang. Jeg synes måske, det er lidt bureaukratisk, hvis vi skulle ændre på det og vedtage det, vel vidende at det faktisk er overhalet. Med de bemærkninger skal jeg sige, at der i hvert fald er en væsentlig positiv holdning også på baggrund af de mange oplysninger, vi efterhånden har fået samlet på området.

Erik Larsen (V):

Man kan vel kalde forslaget her for et rimelighedsforslag. Det er vel rimeligt, at man stiller de samme krav til statslige selskaber, som man stiller til andre selskaber. Vi har jo i de sidste par år strammet gevaldigt på lovgivningen omkring aktieselskabsloven og omkring årsregnskabsloven med det formål at få nogle klare og mere præcise retningslinjer for, hvordan selskaberne skal aflægge regnskaber, hvordan de i øvrigt skal agere, for ansvarsplacering osv. Derfor er der sådan set tale om et rimelighedsforslag.

Men det er jo ikke alene spørgsmålet om at sidestille selskaberne med andre, det er også spørgsmålet om, at der her er tale om, at samtlige skatteydere er aktionærer i disse selskaber,

og som følge deraf må der være en interesse fra aktionærernes side i at vide, hvad der foregår i de statslige selskaber, som man er aktionær i via sin skattebetaling.

Jeg er meget glad for den positive tilkendegivelse, som ministeren har givet; det synes jeg lover godt. Det gælder også åbningen af debatten om, hvordan man kan afgrænse det, som offentligheden – eller aktionærerne, som det jo er – har krav på at få at vide. Og selvfølgelig er der forskel. Selvfølgelig er der nogle forretningsmæssige forskelle på det, man kan have interesse i at vide i et almindeligt aktieselskab, som man har aktier i, og så det, man kan have interesse i at vide i et statsligt selskab; men det må man diskutere. Jeg tror, det kan være utrolig gavnligt for de statslige selskaber, hvis der kommer mere offentlighed omkring deres virksomhed. Jeg tror, det vil skærpe deres interesse i at drive virksomhederne optimalt, og faktisk kunne man måske forestille sig, at det gav dem et lille løft med hensyn til at gøre deres ting på en endnu bedre måde, end de gør.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører på området, hr. Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg her fremsætte SF's mening om forslaget.

Jeg må sige, at umiddelbart – men også ved en nærmere gennemlæsning – er det et fornuftigt forslag. Vi står jo i den situation, at der er nogle af disse selskaber, der i dag omdannes til statslige selskaber; f.eks. er man i DSB ved at lave tre nye. Derfor er det rigtigt, at vi får set på disse ting.

SF har i forvejen stillet nogle forslag for et par år siden, der omhandlede nogle af de problemer, der bliver rejst fra forslagsstillernes side, så vi er delvis positive. Der er ingen grund til, at der ikke skal stilles samme krav til statslige selskaber som til private. Men derudover er der et problem vedrørende offentlighed i forvaltningen, når en statslig styrelse bliver omdannet til et selskab. Forudsætningen for vores tilslutning er, at dette problem også løses.

Kim Behnke (FP):

I 1990 udkom der en glimrende bog, der hedder »Privatisering – den danske model«. Der er et helt afsnit, der beskriver de problemer, som opstår, når staten indlader sig på at drive aktieselskaber.

[Klm Behnke]

Der kan være to former for aktieselskaber. Der kan være dem, hvor der ligger en politisk aftale, eller hvor det ligefrem ligger i lovteksten, at det er meningen, at der efter en relativt kort tid skal ske en aktieemission, så staten kun er – kan man sige – fødselshjælper. Der kan være et ønske om, at der er to års komplette regnskaber, så man kan foretage en introduktion på fondsbørsen. Der kan også være andre forhold, der gør sig gældende, med ansatte medarbejdere, som skal overgå fra tjenestemandsansættelse til tjenestemandslignende ansættelse, før man kan foretage den egentlige aktieemission.

I de situationer er der sådan set ingen problemer. Der kan selvfølgelig være diskussion, om der i denne overgangsfase på 2-3 år skal være fuld indsigt i de ting, der sker i aktieselskabet, men i disse tilfælde er der jo udsigt til, at selskabet efter en kort periode overgår til at være et normalt aktieselskab med en stribe af private aktionærer og én eller flere private hovedaktionærer.

Så er der den anden type aktieselskaber, som bliver stiftet, og hvor det både i forbindelse med etableringen, i lovgrundlaget osv. ligger helt fast, at det ikke er det politiske flertals mening nogen sinde at sælge ud af aktierne. Det har været tilfældet med A/S Storebæltsforbindelsen; det har været tilfældet med A/S Øresund og vel også indtil videre med DONG-aktieselskabet. Og dér er det så, at problemerne opstår for en regering eller et folketingsflertal, der har til hensigt at skjule en del af den offentlige forvaltning. Offentligheden, Statsrevisoratet, Rigsrevisionen og andre, der kan udøve kontrol – også her i Parlamentet – mister muligheden for denne parlamentariske kontrol, i samme øjeblik man har lagt aktiviteten over i et aktieselskab.

Dér er problemet, og derfor var det i den grad befriende, at der kom en betænkning om de statslige aktieselskaber, som påpeger og sådan set understøtter Fremskridtspartiets vurdering af, at der kan være disse problemer.

Vi glæder os til, at mange af de anbefalinger, der ligger i betænkningen, bliver gennemført, og derfor glæder vi os selvfølgelig også over ministerens positive tilsagn under førstebehandling af Det Konservative Folkepartis forslag her i dag.

Selve forslaget har jo haft en underlig fremkomst, fordi det først blev fremsat som et lovforslag. Så blev hr. Kai Dige Bach bebrejdet, at det var for præcist, men hvis han stillede et beslutningsforslag, kunne det vedtages, for så var det bare en angivelse af rammerne. Nu forstår jeg så, at man også i hvert fald fra Socialdemokratiets side bebrejder hr. Kai Dige Bach, at man ikke bare har afventet fremkomsten af regeringens lovforslag.

Men tingene skal jo have sin rette tid og modning.

Det, der er størst behov for, er at få indsigt i, hvad der foregår i de statslige aktieselskaber, og ydermere at sikre, at de statslige aktieselskaber overholder de selskabsretlige regler, som private aktieselskaber skal overholde. Jeg tænker i den forbindelse på den lidt mærkelige transaktion, der fandt sted, da man skulle stifte A/S Øresund. Man havde ikke et provenu på statens finanslov til at stifte aktieselskabet. Så indskrev man i stedet for aktierne fra A/S Storebæltsforbindelsen. Men havde man haft et privat aktieselskab med samme balance som A/S Storebæltsforbindelsen og forsøgt at indskyde de aktier i et andet privat aktieselskab, ville transaktionen være blevet underkendt i Selskabsstyrelsen, fordi det er en transaktion, som var – ja, med Højesterets erklæringer i sin tid omkring Glistrups aktieselskaber – ren fiktion; der var jo ingen aktiver – intet. Det var blot en transaktion, det var en politisk transaktion.

Derfor ville en yderligere adgang til at få fuld indsigt i disse statslige aktieselskaber være en lykke både for den siddende regering, som på den måde kan være sikker på, at man ikke med rette eller urette beskylder regeringen for at dække over nogle ting, og for Statsrevisoratet, for Rigsrevisionen, som kan have fuld indsigt i, hvordan pengestrømmene går.

Argumentet om, at man også skal passe på, fordi de pågældende aktieselskaber kan have nogle konkurrencemæssige forpligtelser, som man ikke kan tilsidesætte, kan være rigtig – med streg under kan. Men i eksempler som A/S Øresund og A/S Storebæltsforbindelsen er der vel ingen, der vil påstå, at de er i en konkurrencesituation. Der er jo ikke flere, der påtænker at bygge Øresundsforbindelser, i hvert fald ikke os bekendt. Derfor er det lidt absurd at bruge det argument.

[Kim Behnke]

Vi støtter hr. Kai Dige Bachs forslag – mest af alt for at få sat gang i en grundig ændring af forholdet omkring de statslige aktieselskaber.

Lone Dybkjær (RV):

Ja, det er jo fristende for mig at komme med et lidt længere indlæg i anledning af hr. Kai Dige Bachs og De Konservatives og Venstres fælles beslutningsforslag. Men det vil jeg nu ikke i betragtning af tidspunktet og i betragtning af, at vi har været her i ganske mange timer, vi, der er erhvervspolitiske ordførere, og også industriministeren.

Men det, som jeg synes er vigtigt at slå fast, er, at det, som hr. Kai Dige Bach her tager ud vedrørende de statslige aktieselskaber, faktisk kun er en lille del af den totale problemstilling. Den øvrige del af problemstillingen – eller en del af den i hvert fald – er jo opridset i rapporten med erfaringer fra de statslige aktieselskaber. Derfor vil jeg sige, at det at tage denne del ud som det eneste er at sige, at det kun er dét, vi skal drøfte vedrørende de statslige aktieselskaber. Det synes jeg ikke vil være rigtigt.

Jeg synes, det er udmærket, at ministeren her har givet tilsagn om, at man vil fastslå, at de statslige aktieselskaber udtrykkeligt nævnes i aktieselskabsloven og årsregnskabsloven og også på den måde få præciseret: Hvor følger man totalt aktieselskabsloven, og hvor følger man ikke aktieselskabsloven? Dét synes jeg er nyttigt og også årsregnskabsloven, fordi jeg kan være enig i det motiv, der er bag forslaget, nemlig at vi må have klare linjer for, hvilken lovgivning eller hvilke regler der gælder på dette område. Det synes jeg er vigtigt at slå fast, og det er jo også det, der siges i rapporten. Der foreslås godt nok ikke, at det nødvendigvis skal lovfæstes, men om det lovfæstes eller ej, gør mindre til sagen.

Efter at have hørt på argumentationen her synes jeg, der kan være udmærkede begrundelser for, at man laver en lovfastlæggelse af dette her. Det vil vel formentlig også være vores opfattelse i andre sammenhænge, at det vil være nyttigt.

Så synes jeg i øvrigt, der er behov for, at vi ikke får indskrænket diskussionen om statslige aktieselskaber til udelukkende at være et spørgsmål, om de skal følge de børsnoterede regler eller ej. Det er for vigtigt et område, og hvis vi skal videre med omdannelse til aktiesel-

skeer eller etablering af nye aktieselskaber, er det jo godt, at vi tager den bredere diskussion, som rapporten lægger op til.

Jeg vil undlade at kommentere brosel-skaberne. Jeg har i offentligheden været fremme med min opfattelse vedrørende brosel-skaberne, og den står jeg faktisk ved. Jeg kan godt se nogle af argumenterne for at have brosel-skaberne etableret i aktieselskabsform, men det er grundlæggende et forkert princip, fordi der er tale om en monopolsituation og ikke en konkurrencesituation. Efter min opfattelse er det helt afgørende, når man diskuterer aktieselskaber og aktieselskabsdannelse af statslig art, om de forudsætninger er til stede eller ikke er til stede, og den drøftelse synes jeg også vi skal have.

Om man så vil vedtage et beslutningsforslag, fordi der er enighed om, at der skal fremsættes et lovforslag, er vel mere et spørgsmål, om man ønsker at øge bureaukratiet her i Folketinget og papirmængden eller man ikke vil gøre det; det er jo så et valg.

Merethe Due Jensen (KRF):

Beslutningsforslag nr. B 37 tager aspekter op, som allerede er nævnt i rapporten, som er omtalt i dag: »Erfaringer med statslige aktieselskaber«, og rapporten går ind for de samme ting som beslutningsforslaget.

I Kristeligt Folkeparti er vi i store træk enige i beslutningsforslaget, og vi mener også, at statslige aktie- og anpartsselskaber eller selskaber, hvor staten har en bestemmende indflydelse, skal følge reglerne for børsnoterede selskaber i selskabslovgivningen, når det gælder f.eks. bestyrelsesarbejdet og forpligtelser om offentliggørelse af oplysninger.

Som jeg forstår det her i dag, har ministeren vist velvilje og positivitet, og regeringen vil arbejde videre med problematikken.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Fru Merethe Due Jensen siger, at forslaget her er fremkommet efter betænkningen. Vi har jo haft det fremme i sidste samling som et rent lovforslag. På det tidspunkt var der almindelig enighed om, at det skulle fremsættes som et beslutningsforslag, og det er sådan set kun fremsat som et beslutningsforslag for at være sikker på at fremme situationen. Så det er altså ikke

[Kal Dige Bach]

lavet efter betænkningen, men muligvis omvendt.

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige tak for de pæne ord, som forslaget jo trods alt faktisk fik hele vejen rundt, også fra ministeren. Jeg opfatter det sådan, at på langt de fleste områder er regeringen enig i forslagets ordlyd. I hvert fald forstod jeg det sådan, at man var det, for så vidt angår punkt 1 i forslaget, men at man alligevel sagde noget om, at behovet ikke var ens i de offentlige og private selskaber. Det vil jeg vende tilbage til.

Vedrørende punkt 2 i forslaget forstod jeg måske, at regeringen lagde op til en nøjere diskussion om sanktionsmulighederne, når der er tale om offentlige selskaber. Det rørte et eller andet i mig, fordi jeg tænkte, at det da er lidt underligt, hvis ministeren ikke mener, at der skal være nogen former for sanktioner, hvis et offentligt selskab ikke overholder lovgivningens regler, hvorimod vi jo har masser af sanktioner, hvis et privat selskab ikke overholder lovgivningens regler.

Ministerens bemærkninger om de manglende oplysninger i offentlige selskaber og om, at man ikke rigtig kunne suspendere aktiekursen osv., fik mig til at forstå ministeren sådan, at ministeren i virkeligheden udelukker, at et offentligt aktieselskab kan lukkes eller gå fallit. Hvis man på forhånd udelukker enhver risiko i et statsselskab, er der vel ikke tale om et aktieselskab længere. Men det kan godt være, at hele debatten med de små nuancer, der trods alt er i vores forskellige opfattelse af dette her, og siden regeringen ikke bare siger, at det er smadder godt, vi stemmer for, bør tage udgangspunkt i, hvor stor forskel der i virkeligheden er på et offentligt og et privat aktieselskab. Vi mener jo i princippet ikke, at der er den store forskel, eller at der skal være den store forskel, og det er måske dér, at vandene skiller en lille smule.

Regeringen lovede at komme med et lovforslag, og det glæder vi os selvfølgelig meget til at se, men jeg vil da opfordre regeringen til også at tage udgangspunkt i, at der må være samme regler for de to typer selskaber, for der er tale om selskaber, som i princippet bør behandles ens. Vi mener, det må være helt naturligt, at skatteyderne, som er tvungne aktionæ-

rer i alle de statslige selskaber, nødvendigvis må have mindst samme ret, måske endda i endnu større grad, end der er tale om for private, men i hvert fald mindst samme ret til informationer om selskaberne, som investorer i private aktieselskaber har. For de er dog i det mindste investorer ad frivillighedens vej, mens skatteyderne er tvungne investorer, og det gør efter vores opfattelse beskyttelseshensynet endnu større.

Jeg kan ikke helt lade være med at spørge, hvad det er for beskyttelseshensyn, der får regeringen til at opretholde en vis form for forskel alligevel. Men nu må vi jo se, når regeringen kommer med sit oplæg, hvad der så i virkeligheden skiller.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt regeringen stemmer for eller imod vores beslutningsforslag. Jeg kunne forstå lidt på fru Lone Dybkjær, at det var et spørgsmål om bureaukrati, om vi ville have det til afstemning eller ej. Det opfatter jeg da sådan, at hvis det kommer til afstemning, stemmer regeringspartierne for, fordi man vel trods alt overvejende er enig. Det var da også det, vi kunne udlede af den debat, vi havde sidst. Dengang var det et lovforslag med samme indhold, og vi fik den melding, at regeringen var positiv, men af tekniske årsager – på grund af lovforslagets udformning rent teknisk – kunne man ikke stemme for. Derfor tog vi udfordringen op og har nu fremsat et beslutningsforslag, og så håber jeg da også, at regeringen bakker det op.

Vi ser meget frem til regeringens lovforslag, og det håber vi så vil opfylde det hele og måske endda mere til. For som fru Lone Dybkjær sagde, er dette kun en lille del af den totale problemstilling. Det kan da godt være, at der skal endnu mere med, men for os er dette en vigtig del, og vi er også glade for, at regeringen opfatter det som en sådan og nu som minimum i hvert fald tager fat i denne del.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, det skal blive kort. Blot for at sige den enkelte ting, at det at pålægge nogen nogle pligter, som er irrelevante, kan da bare forårsage, at Folketinget bliver lidt til grin. Det var det, jeg prøvede antydningvis at sige i mit indlæg. Jeg kan så give et mere konkret eksempel på det for forståelsens skyld.

[Pia Gjellerup]

Til det at pålægge fondsbørsen og alternativt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en forpligtelse til i visse situationer at kunne suspendere handelen med aktier må vi sige, at det er lidt omsonst, når der ikke handles. Det er sådan nogle ting, jeg kunne forestille mig at vi ville blive lidt til grin over hvis vi vedtog. Derfor er der en grund til at gennemtænke, hvilke af reglerne der er relevante i forhold til den funktion, de statslige selskaber faktisk har, og den handel, der er med dem, og det, der i øvrigt ligger som forudsætninger for, at vi overhovedet har regler i selskabslovgivningen, i børslovgivningen og i årsregnskabslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal for så vidt være i forlængelse af det, fru Pia Gjellerup var inde på. Altså jeg mente, at det var en rimelig saglig diskussion, vi havde her.

Forslagsstillerne har fået at vide, at der er dele af dette forslag, nemlig det, at statslige aktieselskaber skal følge aktieselskabsloven osv., som man umiddelbart kan give tilslutning til. Der er andre dele, man gerne vil arbejde mere på, og hvor det vil være relevant at komme med forslag i forbindelse med fremsættelse af et lovforslag.

Jeg må sige, at jeg sådan set var rimelig indstillet på, at man kunne lave ændringsforslag til dette her, og så kunne det da godt gå igennem, indtil jeg hørte fru Pernille Sams. Det er altså ikke De Konservatives og Venstres opfindelse, at de statslige aktieselskaber skal følge børsnoterede regler. Det er der mange der har ment, og derfor var der også en almindelig positiv holdning til det. Og hvis denne diskussion blot skal føre til, at det er De Konservatives og Venstres gode idé, at statslige aktieselskaber skal opføre sig som andre aktieselskaber, synes jeg simpelt hen, at det er for billigt.

Der har været bred enighed om, at der skulle være tiltag på dette område. Regeringen havde, inden dette beslutningsforslag fremkom, igangsat et udvalgsarbejde om det. Det er det udvalgsarbejde, der har resulteret i erfaringer med statslige aktieselskaber, og hr. Kai Dige Bach antydede, at det var kommet efterfølgende. Jeg vil antyde, at hr. Kai Dige Bachs forslag kommer efterfølgende, at arbejdet er igangsat. Sådan kan vi jo slås, og det er ikke

særlig frugtbart, så derfor vil jeg heller ikke fortsætte den diskussion.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Indledningsvis kan man jo – jeg havde nær sagt som sædvanlig, men det skal jeg nok lade være med alligevel – sige til fru Pia Gjellerup, at vi er da glade for den juridiske belæring, som man tit får her fra talerstolen, når det er fru Pia Gjellerup, der er heroppe i sådan nogle sager.

Men under alle omstændigheder forstod jeg ikke helt, hvad det var for irrelevante pligter. Vi opfatter det bestemt ikke som irrelevant, at statslige aktieselskaber skal opføre sig mindst lige så godt som private aktieselskaber. Og når fru Pia Gjellerup begynder at tale om aktiekurser, som ikke behøver at blive fastsat, har vi dog trods alt mange aktieselskaber som statslig ejendom nu, som er delvis statslige og delvis private, hvor der sagtens kan handles aktier.

Hvis staten ejer en overvejende del og 25 pct. eller 49 pct. eller et andet procenttal er privatiseret, så er det dog stadig væk et spørgsmål om, at der skal omsættes nogle aktier, og man vil også kalde et sådant selskab for et statsligt aktieselskab. Derfor er det da spændende, om regeringens holdning kun går på 100 pct. ejede statslige aktieselskaber eller den også går på de delvis statslige aktieselskaber, hvor private også er med.

Da min konklusion åbenbart er faldet fru Lone Dybkjær voldsomt for brystet, vil jeg da bare anerkende fru Lone Dybkjær's arbejde med sin rapport; den skal jeg bestemt ikke forsøge at fjerne noget af fru Lone Dybkjær's ære for. Og jeg vil da også bare sige, at vi med dette forslag ikke har forsøgt at tage patent på nogen ideer. Jeg tror heller ikke, fru Lone Dybkjær's melding heroppefra var et spørgsmål om, at fru Lone Dybkjær ønskede at tage patent på ideen. Det vigtige for os er ikke, hvem der har patentet; det vigtige for os er, at der nu sker noget i sagen. Vi har først forsøgt os med et lovforslag og nu med et beslutningsforslag, og vi er glade for, at regeringen nu bakker det op, og at der begynder at ske noget. Det siger vi tak for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For en ordens skyld vil jeg bare sige, at jeg ikke har noget specielt, jeg skal forsvare i denne sag, og at jeg ikke har noget særligt patent på hverken det ene eller det andet.

Det eneste, jeg prøvede at sige, var, at det arbejde, der var igangsat af den nuværende regering, blev igangsat, før beslutningsforslaget blev fremsat. Det kan dokumenteres på forskellig vis, men jeg ved godt, at forslagsstillerne har en anden opfattelse, og derfor har jeg bare sagt: Jamen arbejdet var altså igangsat.

Det er da udmærket, at der er en parallelitet i det, og derfor vil jeg sige, at når De Konservative siger, at det da er godt, at der sker noget, kunne man jo for det første spørge, hvorfor de ikke gjorde det, da de selv havde regeringsmagten, og for det andet altså konstatere, at arbejdet var igangsat, før De Konservative kom med deres forslag.

Det er sådan set ligegyldigt, for det afgørende er, om der kan opnås en eller form for enighed om det.

Det andet, jeg vil sige, er, at der jo er tilfælde, også i det private erhvervsliv, hvor aktieselskaber ikke er på børsen, også selv om der er flere ejere. Sådan kan det også godt være, når det handler om statslige aktieselskaber, og det kan der være udmærkede begrundelser for, nøjagtig som der kan være det blandt private. Det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke godt kan opfylde reglerne for børsnoterede selskaber; men det er heller ikke ensbetydende med, at alle statslige aktieselskaber nødvendigvis skal gå på børsen. Det kan godt være, at de skal det på et eller andet tidspunkt, og det er klart, at hvis der skal handles aktier, kan der da være argumenter for det; men der kan faktisk også være argumenter imod det, og der er også private investorer, der ikke har nogen speciel interesse i, at der først skal være tale om en børsnotering.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er altid interessant at debattere med fru

Pernille Sams. Det er nemlig ligegyldigt, hvad man gør, så er det galt. Når jeg stiller spørgsmål, får jeg intet svar, og når jeg siger, hvordan jeg mener tingene er, så er det – kan jeg forstå – en meget modbydelig belæring. Men jeg skal i hvert fald forsøge mig med et eller andet – så må jeg prøve en middelevj. Det ved jeg ikke rigtig hvordan man gør præcist, men jeg vil sige, at jeg synes, det er lidt komisk, hvis vi pålægger Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at suspendere noteringen af nogle aktier, der ikke er noterede. Den slags vil jeg egentlig nødigt medvirke til at vi vedtager regler for, for det virker lidt komisk.

Det var det, jeg prøvede at sige i et par omgange, og det synes jeg altså ikke der er blevet rørt ved. Det forekommer i hvert fald mig logisk. Og så kan jeg i øvrigt sige, at resten af min korte bemærkning tog fru Lone Dybkjær sig af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 14. januar 1994, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.05